

נפְרָדִים מֵהַצְדִּיק מִיִּבְנָאֵל

טָרַם חֲלָפָה לָהּ שָׁנָה
מִיּוֹם פְּטִירָתוֹ שֶׁל
מוֹהֲרָא"ש, וְהֵלֵב
מְסָרֵב לְהֶאֱמִין,
הַמּוֹחַ מְסָרֵב לְעַבְלֵי,
וְהַעֲיָנִים דּוֹמְעוֹת,
כֹּל אֵימַת שֶׁשָּׂמוּ שֶׁל
הַצְדִּיק מְזַכֵּר עַל הַשְּׁפָתִים. **הַצְדִּיק מִיִּבְנָאֵל**, שֶׁסָּמַל
בְּאַרְחַח חַיָּו יוֹתֵר מִכֹּל אֶת הַפְּעִילוֹת הַרוֹחֲנִית הַבְּלִתִּי
פּוֹסְקֵת, אֶת מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ הַבְּלִתִּי נְדִלִית לְכֻלֵּל
יִשְׂרָאֵל, מִתּוֹךְ אֶהְבָּה עֲצוּמָה, מִתּוֹךְ תְּבַעֲרַת אֵשׁ שֶׁל
תּוֹרַת בְּרִסְלָב, עַל פִּי מִשְׁנַתוֹ שֶׁל רַבִּי נַחְמָן מִבְּרִסְלָב
וּמִשְׁנַת תְּלִמְיָדָיו הַקְּדוּשִׁים, וּבְרֵאשֵׁם רַבִּי נִתָּן.
הָאֲמָנָם?! הָאֵם כָּבֵה לְפִיד הָאֵשׁ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַמַּחְנֶה?!
אָכֵן, הַצְדִּיק עֲצָמוֹ הַתְּבַטָּא כֹּל יָמָיו אֹדוֹת יוֹם הַמִּיתָה
בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת. הוּא לֹא יֵרָא אֶת הַמּוֹת, וְלֹא אֶת הַיּוֹם
הָאַחֲרוֹן. עוֹ וְהָדָר הָיָה לְבוֹשׁוֹ, וְהוּא הַתְּבוּנָה בְּמִנְתֵּי
בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת. מְגִיל אַחַת עֲשָׂרָה, כִּי הַתְּבַטָּא פֶּעַם,
מְגִיל אַחַת עֲשָׂרָה הַחֵל לְהַכִּין עֲצָמוֹ לְיוֹמוֹ הָאַחֲרוֹן...
אוּלָּם אָנוּ, הָאֵם גַּם אָנוּ הַיִּינוּ מוֹכְנִים לְכַף?! כְּמוֹכֵן
שֶׁלֹּא! אִישׁ מֵאֲתָנוּ לֹא הָיָה מְסָגֵל לְהֶאֱמִין, שֶׁלְּבוֹ
הַעֲנֵק שֶׁל **מוֹהֲרָא"ש**, הֵלֵב הַמְכִיל אֶת כָּל צְרוּתֵיהֶם
שֶׁל יִשְׂרָאֵל, יְחַדֵּל מִלְּפַעֵם...

אִישׁ מֵאֲתָנוּ לֹא רָצָה לְהֶאֱמִין, שְׂמִחוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל
מוֹהֲרָא"ש - אֲשֶׁר הָיָה גְדוּשׁ בְּתוֹרָה וּבְחִסְדוֹת -
יְסַתְּלַק מֵעַמָּנוּ לְגַנְזֵי מְרוֹמִים.

הַמּוֹחִין הַגְּדוֹלִים הִלְלוּ, שֶׁסָּפְקוּ תְּשׁוּבוֹת לְמֵאוֹת
אֲלֵפֵי שׁוֹאֲלִים, הַמּוֹחִין הַכְּבִירִים הִלְלוּ, שֶׁהִכִּילוּ אֶת
צְרוֹת הַפְּרָט וְהַכֻּלָּל. הַמּוֹחִין הִלְלוּ, שֶׁהִתְחַיְבוּ לְלַמֵּד
כֹּל סֵפֶר שֶׁהִגִּיעַ לְיָדָיו, מְכַרְיָה לְכַרְיָה, בְּעִמְקוֹת
וּבְעֵינָיו, בְּאַהֲבַת תּוֹרָה בּוֹעֲרַת וְיוֹקֵדֶת. הַמּוֹחִין הִלְלוּ
הֵלְכוּ מֵעַמָּנוּ, וְלֹא נִזְכָּה לְשׁוּב וְלְהִתְחַמֵּם לְאוֹרָם, עַד
יִקְיִצוּ יְשַׁנֵּי עֶפֶר.

כְּאֲשֶׁר נָפַל מוֹהֲרָא"ש לְמִשְׁכַּב בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה,
קָרְעוּ הַמוֹנִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת הַשָּׁמַיִם בְּתַפְלוֹת
לְהַחֲלִמָתוֹ. וְהַתְּפִלוֹת נִעְנְוּ. כָּנָגַד כֹּל הַסְּכוּיִים הַחֲלִים
מוֹהֲרָא"ש וְשָׁב לְהִנְהִיג אֶת עֵדֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל. אוּלָּם
בְּחִלּוֹ הָאַחֲרוֹן, נִנְעָלוּ שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם. עֲלִיוֹנִים שָׁשׂוּ
וְעֲלוּ בָּבוֹא אֲלֵיהֶם נֶפֶשׁ נְקִי וְצַדִּיק, וְאָנוּ נִשְׁאַרְנוּ
גְּדוּשִׁים וּמְלֵאִים בְּתַחוּשַׁת יְתוּמוֹת כּוֹאֲבֵת וְצוֹרְבֵת.

אֵךְ בַּל נִטְעָה. מוֹהֲרָא"ש אָמְנָם נִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם,
אוּלָּם רוּחוֹ הַגְּדוֹלָה עוֹדְנָה חַיָּה וּמְפַעֲמַת בְּקַרְבָּנוּ.
עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי תְּשׁוּבוֹתָיו, מֵאוֹת חֲבוּרָיו, רַבְבוֹת
חִסְדָּיו הָאֲדוּקִים הַמְּשֻׁמְשִׁים כְּנִצְיָה הַנְּאֻמָּנִים שֶׁל
הַיְהוּדוֹת, עֲשָׂרוֹת בְּתֵי מְדַרְשׁ 'הַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ' הַפְּזוּרִים
בְּכָל הָעוֹלָם, וְעַל כֵּלָּה קַהֲלַת קְדוֹשׁ 'הַיִּכַּל הַקְּדוֹשׁ'

בְּעִיר בְּרִסְלָב יִבְנָאֵל עַל כָּל מוֹסְדוֹת הַחֲנוּךְ
וְהַחֲסָד הַפּוֹעֲלִים בְּקַרְבָּהּ, כֹּל אֵלוֹ הֵם
בְּבַחֲנֵינָת יְרוּשָׁה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה, הַעוֹמְדֵת
לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

וַיְהִי רְצוֹן, שֶׁנִּזְכָּה לְקַחַת חֵלֶק בְּכָל מַפְעָלָיו
הַקְּדוּשִׁים וְהַכְּבִירִים, וְלְהַמְשִׁיךְ הַלְּאָה
בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא, עַדִּי בִּיאַת גּוֹאֵל צְדָק,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הַכּוֹתֵב בְּתַפְלַת

מְתֵי יִגִּיעוּ מַעֲשֵׂי לְמַעֲשֵׂי אֲבוֹתַי

אֲבֵרָה אֲחוּיָן

הַצְדִּיק מִיִּבְנָאֵל

הצדדיק מיבנאל

עשרים וחמשה ספורים ממסכת חזיו המפלאה
של הגאון החסיד, צדיק יסוד עולם כ"ק מוהרא"ש

רבי אליעזר שלמה שיק זצוק"ל

הצדיק מיבנאל

המלונים באיורים אותנטיים ומרגשים

מאת הרב אברהם אוחיון

ציורים: שרה קונופניצקי

כאן המקום להודות לבורא עולם על שסיע בדי עד הלום, ובפרט
בכל הקשור במישרין ובעקיפין לחנוך ילדי ישראל ברוח ישראל סבא.
במה אקדם ה', אפף לאלקי מרום, על כל הטובה אשר גמלני עד כה?

ראשית, אשגר מלות ברכה והפרת הטוב למי שמתלוי אלי בעבודתי,
במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה הלא הם עורכי הלשון המקצועיים,
הרה"ג **שאול עובדיה פתיה** והגב' **מירי הילסון**. על שמסיעים לי תדיר,
הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התכן בדרךם היחודית, המקצועית
והמזיקת. תודה מיוחדת לצירת ידי אמן וברוכת הכשרים, הגב' **שרה**
קונופניצקי, על ציורי הספר המקסימים והמקצועיים ועל אשר סיעה
וקסיעת תדיר בכל שלבי יצירת הספר בעצותיה המחכימות והקולעות
אל המטרה. חפנים של תודה והערצה לנאמנות והמגיהה המקצועית,
הגב' **יהודית הירשמן**. תודה גדולה למגיהה ולעורך היחודי, הרה"ג רבי
מאיר ארלנגר על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשפירי
התכן ועל סיעו בכל עת. פן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אמן, הגב'
שרה איטח, על עיצוב ועמוד הספר מתחלתו ועד סופו ועל עיצוב העטיפה
מלאכת מחשבת ורבת חן. וכן על הערותיה והארותיה בכל עניני הספר.

יש לצין כי רבים מן הספורים המובאים כאן נלקחו מספרו של ידידנו
היקר ר' **דן פהו**, וננהר יוצא מעדן ולולא עזרתו, לא היה יוצא הספר
במתכנתו המפארת.

אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה,
מרת **נעמה תחי**, אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקדש, משלה
אני פועל, ממנה אני שואב את כחותי, ולה אני חב את הפרת תודתי, כי
לולא סיעה התמידית בכל המפעל הגדול הזה, לא יכלתי לברך על המקמר
של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. זכנו ה' לחיים ארכים
וקמתנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

סטודיו "יקרות"
מציע שירותי הוצאה לאור
מקצועיים ברמת גימור גבוהה:
כתיבה, הקלדה, עריכה, עריכת לשון, הגהות, ניקוד,
עימוד, עיצוב עטיפה, עיצובים גרפיים והדפסה.
לקבלת הצעה 050-4164500

ציורים:

שרה קונופניצקי

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

ומירי הילסון

הגהות לשון וניקוד:

יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:

הרב מאיר ארלנגר

ציור בעמודים 17-19 וציור העטיפה:

תמר צייטלין

ציור בעמוד 38:

אבישי חן

ציור בעמוד 42:

רון סגלוביץ

עימוד ועיצוב:

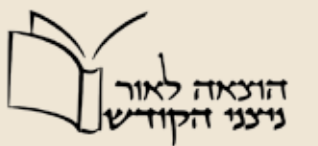
שרה איטח

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

נדפס בישראל כסלו תשע"ח

אין להעתיק או להפיץ ספר זה

או קטעים ממנו בשום צורה

ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני

לרבות צילום והקלטה

ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

להזמנת כל ספרי
הרב אוחיון ולמשלוחים
בכל רחבי הארץ:

050-4164-500

תָּכֵן עֲנִינִים

- 10איפה זה כתוב ב'שִׁלְחַן עֲרוּךְ'?
- 12היהודי המוזר שהתעניין אודות 'שִׁפְת הַנַּחַל'?
- 14היכן יש להניח את הקונטרסים?
- 16 "שום דבר אינו שונה צער של יהודי!" א...
- 18 "שום דבר אינו שונה צער של יהודי!" ב...
- 20 ההתבודדות שהשפיעה על בני הזוג
- 22 זכרון יום המיתה, מגיל שמונה...
- 24 'שִׁלְחַן עֲרוּךְ' מדי חדש
- 26 הספקי הלמוד הפלאיים של מוהרא"ש
- 28 מסירות נפש עבור טבילה במקוה
- 30 הספור שגרם למוהרא"ש לרכש את ה'לקוטי תפלות'
- 32 הנסיון הקשה
- 34 אצל הגאון רבי משה פינשטיין
- 36 "קוראים לי בְּרִסְלָבֶר!"
- 38 חמשת אלפים עתקים של 'אֶרֶץ אֲפִים'
- 40 מבחן הסימניות
- 42 כפת השנה...
- 44 מדוע לא ברח הצדיק את מגישי הפדיונות!?
- 64 כְּשֶׁרַבִּי שְׁלֹמֹה אֶלְקָבֶץ מִבְּקֵשׁ
- 48 כִּי נַחֲשָׁפָה מִצָּבֶת בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי נֹתָן
- 50 השוטר שפגם את הנגון הקדוש
- 52 "הכל יתהפך לטובה"
- 45 נס ההצלה מגיא ההריגה. א...
- 56 נס ההצלה מגיא ההריגה. ב...
- 58 בירושלים של מעלה...

הקדמה להורים

שנה חלפה מאז פטירתו של הגאון החסיד, רבי אליעזר שיק, 'הצדיק מיבנאל', ממונהיגי חסידות ברסלב, וממאורות הדור בעבודת הבורא.

הספר שלפניכם, "הצדיק מיבנאל", אינו מתימר להקיף את קומת הענק של הצדיק הקדוש שחי בתוכנו. אך עשרים וחמשת הספורים שבו, ממסכת חייו המפלאה, הנם אחיזה איתנה בשולי אדירתו...

לפני כשבעים וחמש שנה, ביום כ"א באיר שנת ה'ת"ש זרחה השמש על ארץ ישראל, כאשר בן נולד בביתו של הגאון רבי מנחם זאב שיק, אב"ד טוקאי שבהונגריה. ויקרא שמו בישראל - אליעזר שלמה.

זמן קצר קדם לכן הצליחו הגאון רבי מנחם זאב ורעייתו, הרבנית הצדקנית מרת מלכה, להמלט מגיא ההריגה שבהונגריה לארץ ישראל, ובכך מלטו את חייהם מצפרני הנאצים הארורים.

הגאון רבי מנחם זאב למד תורה מתוך הדחק. בביתו לא היה לחם לפי הטף, אולם קול התורה הדהד בין הכתלים הריקים בימים ובלילות... על אהבת תורה יוקדת זו נתגדל הבן הקטן, אליעזר שלמה, משחר ינקותו.

בשנות ילדותו חבש מוהרא"ש את ספסלי תלמוד תורה 'עץ חיים', כשהוא מקבל תורה מיקירי קריתא דירושלם, מלמדי תינוקות מקדשים, חסידים פרושים ויראים.

אך מסבות שונות נאלצה משפחתו של הגאון רבי מנחם זאב לעקור מירושלים עיר הקדש, ולגלות לאמריקה הרחוקה. וכך מצא אליעזר שלמה את עצמו, בגיל ארבע עשרה, עובר עם משפחתו להתגורר בארצות הברית.

אכן, גם לא פסק פומיה מגירסא. הבחור הצעיר חבש במשך חמש שנים את ספסליה של ישיבת 'ערוגת הבשם', ולאחר מכן זכה ונתגדל על ברפי הגאון האדיר, פוסק הדור, רבי **משה פינשטיין**, בישיבת

'תפארת ירושלים', כשהוא לומד תורה בהתמדה ובשקידה. כיום הדבר ישמע מפליא, אולם עד גיל שש עשרה לא הכיר אליעזר שלמה את תורת ברסלב כלל ועקר.

את ההפרות הראשונה עם משנת ברסלב ערך מוהרא"ש בגיל שש עשרה, כאשר אביו הניח בספריה ספר בשם 'משיבת נפש' שקבל ובנו המוהרא"ש נתקל לראשונה בספר וכשהיה נוסע לישיבה ברכבת היה קורא בו בזמן הנסיעה...

מאז נמשך הבחור לתורת ברסלב כפרפר אל האור. הנער **אליעזר שלמה** החל לנהג במנהגי ברסלב, לערוך תקון חצות מדי לילה, להתבודד ולדבר עם הקדוש ברוך הוא כדבר בן אל אביו, ולהגות בכתביו של רבי נחמן. אהבתו לרבי נחמן מברסלב התגברה עד כדי כך, שבתקופה מסוימת היה אליעזר שלמה הצעיר עובר על כל הלקוטי מוהר"ן במהלך יום אחד! וכך, יום אחרי יום, למשך תקופה מסוימת.

בד בבד התגברה התמדתו של מוהרא"ש בתורה הקדושה, עד שהפך לאחד ממתמידי הישיבה.

ביום י"א בשבט תשכ"ב נשא מוהרא"ש לאשה את הרבנית הצדקנית יחנא שפרא, בתו של האדמו"ר מקוסו, כאשר את חפתו ערך רבו, הגאון האדיר רבי משה פינשטיין.

באותה תקופה כבר היה מוהרא"ש ספוג עד לשד עצמותיו במשנת ברסלב. תורותיהם הארכות והעמקות של רבי נחמן ושל רבי נתן היו שגורות על לשונו, עד כדי כך שהוא היה בקי בהן בעל פה ממש, ומשגיו בעבודת ה' היו כשל אחד מזקני הדור...

ואכן, כמאמר רבותינו, כי כל היגע על תלמודו בצנעה - תורתו מכרזת עליו מבחוץ, כך היה גם אצל מוהרא"ש. תורתו הכריזה עליו, והבריות חפשו את קרבתו.

כח ההנהגה נכר בו, כמוהרא"ש, כבר מצעירותו. שנתים בלבד לאחר נשואיו החלו להגיע אליו בחורי ישיבות ואברכים, על מנת ללמוד אצלו, כאשר במקביל החלו אנשים רבים, מכל קצוות העולם, להריץ אליו שאלות בכתב.

מוהרא"ש אמץ לו נהג מפלא, להשיב בכתב לכל שואל. כך הצטברו במשך השנים עשרות אלפי מכתבי תשובות, שחלקם רכזו בסדרת הספרים המרפזית, שו"ת '**אשר בנחל**', המונה

כמאה וארבעים כרכים שיצאו לאור! ועוד כמה מאות כרכים שטרם יצאו לאור! המלה '**אשר**' היא ראשי תבות של שמו: **רבי אליעזר שלמה**.

בשנת תשל"ג החל מוהרא"ש להדפיס גם ספרי חזק שכתב בעצמו, ובמקביל הדפיס מוהרא"ש גם את ספרי רבי נחמן ורבי נתן, בכפיות גדולות ובמחירי הקרן.

בצעירותו סיע מוהרא"ש בהקמת בית מדרש של חסידי ברסלב בשכונת בורו פארק שבניו יורק, ומאז מסר שם שעור שבועי. לימים יקים מוהרא"ש בית מדרש עצמאי של חסידות ברסלב, גם הוא בבורו פארק, ושמו 'היכל הקדש'.

בראש השנה תשל"ו השתתף מוהרא"ש בקבוץ חסידי ברסלב בבית המדרש שבירושלים, ואף מסר שם שעור בראש השנה.

שנים ספורות לאחר מכן, החל משנת תש"מ, החל מוהרא"ש להגיע מספר פעמים בשנה לישראל, על מנת לבקר את חסידיו שבירושלים, בבני ברק ובצפת.

שש שנים מאחר יותר, בשנת תשמ"ו, התישב מוהרא"ש עם קבוצה גדולה מחסידיו ביבנאל שבגליל התחתון. אט אט הפך הישוב למרכז קהלתו, וכיום מתגוררות בו למעלה מארבע מאות משפחות של חסידי. לקהלת יבנאל, שזכתה לפניו '**עיר ברסלב**', מוסדות צבור מסדרים, ישיבות, כוללים, בית מדרש, בית תבשיל וארגוני חסד פעילים. בשנת תשע"ב חנכו חסידי יבנאל, ברב פאר וקדר, את בית הכנסת הגדול של חסידי ברסלב.

ואולם, חסידיו של מוהרא"ש לא נמצאים רק ביבנאל. בכל הארץ קימים בתי מדרש פעילים של חסידי מוהרא"ש, בבני ברק, באשדוד, בבית ים, בנת יבנות, באשקלון, בתל אביב ובבאר שבע.

גם בארצות הברית פעילים חסידיו של מוהרא"ש, ובמרכז חסידי ברסלב שוכנים תלמוד תורה, בית ספר לבנות, בית מדרש וישיבה, ואפילו בית דפוס שמטרתו - הדפסת ספריו של רבי נחמן מברסלב, רבי נתן, ומוהרא"ש.

דומה כי מצודתו של מוהרא"ש פרושה בכל העולם. מאות חסידיו של מוהרא"ש פעילים בהפצת קונטרסי חזק ואמונה שנכתבו על ידי מוהרא"ש. הקונטרסים הללו מגיעים לכל פנה בעולם ומפיצים אור של אמונה, תקנה, עדוד ושמחה.

אהבת ישראל היוקדת והבוערת מבין כתביו של מוהרא"ש, מכל הנהגה בהנהגותיו, מוסה גם את לבבות האבן הקשים ביותר. תפלותיו בדמעות שלישי, על כל בן ישראל השרוי בצרה, כאלו היה זה בנו יחידו, פועלות את פעלתו.

הנהגותיו בקדשה ובחסידות, פרישותו מכל עניני העולם, כל אלו הפכו את מוהרא"ש לדמות נערצת לא רק בקרב חסידיו, כי אם בקרב כל מי ששמע את שמעו.

גדולי ישראל, מכל החוגים והעדות, סמכו את ידיהם על כתביו, על מפעליו, ועל הליכותיו בקדש. מאורות הדור, ביניהם הצדיק הקדוש **רבי מאיר אביחצירא**, הבבא מאיר, מרן הגאון **רבי עובדיה יסף** ומרן שר התורה **רבי חיים קניבסקי** ועוד רבים וטובים, חבבו את כתביו ואת מכתביו.

האם פלא הוא, שנתקים בו בצדיק מיבנאל, מאמר רבותינו, כי צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים?! מבקשי עצתו וברכתו מספרים על מאות ואלפי מופתים, קטנים וגדולים, להם זכו.

והאמת נתנת להאמר, כי המופת הגדול ביותר הוא דמותו של מוהרא"ש עצמו, דמות של שרף אלקי, שמחציו ולמעלה מלאך ומחציו ולמטה אדם. סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה. אולם דעתו של מוהרא"ש בעצמו היא שהמופת הגדול ביותר הוא: שיהודים שהיו חפים מכל זיק של יהדות, התחזקו מספריו ומכתביו ונהפכו לתלמידי חכמים, יראים ושלמים, העובדים את בוראם בדבקות, בשמחה ובפשטות.

ביום י"ז בשבט תשע"ה נפטר מוהרא"ש לאחר מחלה קשה, ויחד עם אלפי חסידיו בכו כל בית ישראל את השרפה הגדולה אשר שרף ה'.

הי רצון שנוכח ללכת בדרךיו, להתחמם לארחותיו, ולהפיץ סביבנו אור תורה, יהדות ואמונה, בדרך ישראל סבא.

כסלו תשע"ח

אברהם אהיון

איפה זה פתוב ב'שלחן ערוך'?

פרותו הראשונה של מוהרא"ש עם תורת ברסלב, הייתה בעודו נער, בשכונת בורו פארק שבניו יורק. באותם ימים חי בבורו פארק יהודי מבגר בשם ר' הרשל ריכמן. ר' הרשל היה נצול שואה, על זרועו היה חקוק מספר, אותו הטביעו הנאצים הארורים. הוא היה אוד מוצל מאש, נצול יחיד ששרד מכל משפחתו.

מיד לאחר שחרורו ממחנה ההשמדה, החל ר' הרשל להשתקם ולסחר לפרנסתו, ובהיותו חסיד ברסלב, בקש להפיץ את תורת רבי נחמן בעולם.

כאשר הרויח מעט כסף, הדפיס על אדמת גרמניה את הספר הקדוש 'משיבת נפש' ביחד עם 'שיחות הר"ן' ותקונו הכללי.

ענק כזה של ספר 'משיבת נפש' היה גם בבית אביו של מוהרא"ש. בקר אחד, כאשר מוהרא"ש מהר לתחנת הרכבת, על מנת לנסע לישיבה, הוא נגש אל הספרייה, שלף משם את הספר הזה, כלאחר זה, ואץ רץ אל הרכבת.

מוהרא"ש התישב בקרון, הוציא את הספר מכיסו, פתח אותו והחל לעיין בו. תחושה מוזרה מלאה את לבו. הוא חש, כי הדברים הכתובים בספר מוצאים מסלות אל לבו.

מוהרא"ש התלהב כל כך מתכנו של הספר, עד כדי כך, שהוא לא חש כיצד עברה עליו כל הנסיעה בקריאה רצופה.

כאשר נתקל מוהרא"ש בצטוטים מ'לקוטי הלכות' של מוהרנ"ת, הלכות השכמות הבקה, הלכות נטילת ידים וכו', נדמה היה לו כי אלו הם צטוטים מה'שלחן ערוך', ותמיהה גדולה נכנסה בלבו: "האם מרן ה'שלחן ערוך' כתב בספרו פאלו התחזקות?!"

הוא החליט, כי מיד כאשר יגיע לישיבה, יחפש את ההלכות הללו ב'שלחן ערוך'...

כאשר הגיע לישיבה, פתח את ה'שלחן ערוך' והחל לחפש את ההלכות מ'לקוטי הלכות'. כאשר לא מצא את ההלכות בכתב הגדול, החל לחפש באותיות הקטנות, בנושאי הכלים...

כמוכן, שמוהרא"ש לא מצא את ההלכות הללו ב'שלחן ערוך'. מכיון שכן, נגש לאחיו הגדול, הגאון רבי בנימין, ובקש את עזרתו.

"מצאתי ספר 'משיבת נפש', ובו צטוטים מה'שלחן ערוך', והנה, אינני מוצא את ההלכות הללו ב'שלחן ערוך', אתה יכול להסביר לי מדוע?" רבי בנימין חנך נכח השאלה. הוא הסביר לאחיו מיהו רבי נחמן ומיהו רבי נתן, ומהו ספר 'לקוטי הלכות'.

זו הייתה ההפרות הראשונה של מוהרא"ש עם ה'משיבת נפש' ועם ה'לקוטי הלכות'...